

Anders Arhammar

En viktig fråga

I dagens samhälle är de flesta fokuserade på att gå ner i vikt. Det är viktigt. För egen del tycker jag att det är lika viktigt att gå ner i spagat, men det ena ger väl det andra. Jag väger nu 85, en vikt som jag trott mig ha i många år. Jag åkte ner till K-rauta, som säljer vägar, och vägde mig nyligen.

Jag har nämligen ingen väg hemma sen jag slängde den gamla som visade sig vara trasig de senaste två åren och aldrig visade mer än 85 kilo. Sympatisk väg, den stod på min sida. Det gjorde dock inte chockåbaket på vårdcentralen, som dock senast visade på 85 den med. Men nu ska jag finputs mig inför alderdomen, och då är det 80 som gäller för att man ska hamna inom rätt fetindex.

Det tänker jag uppnå genom att skära ner felfett, äta frukt, nutrilätta nån gång, småpyssla med kolhydraterna. Minst 2 hg om man tänkte jag plocka. Så kontrollerar jag varje kväll och om det inte gått, så får jag ut och springa. Det hatar jag, ovanligt dumt sätt att ta sig till och från en och samma punkt, men ändå.

Skära ner
– det betyder ingen magnum. *Snyft.*
Ingen kanelbulle. Snyft.
Ingen cashewnöt. Snyft.

Men för tre veckor, låt gå, och har jag gått ner mer än 2 hg så tar jag en magnum ändå. Jag är lättledd. Och jag börjar med att väga mig med skor och jacka med telefon och nycklar i fickan så det blir en mjukstart.

Sen får man plocka av det ena eller det andra, för att hjälpa till. Det kommer troligen att bli problem i slutet, när jag försöker väga mig på K-Rauta iklädd bara kalsonger.

Det löser jag med att köpa en av deras vägar. En med stora siffror så jag slipper att böja mig för att se vikten. Det här kommer att gå bra! min ära står på spel. Prestige.

Så såg planen ut. Efter första dan hade jag gått upp två hekto. Men det var inte mitt fel, det var min svägerska och hennes j-a väldoftande gryta. Förbannad vare den, må den ruttna i helvetet, eller åtminstone på sin resa genom kroppen. Hennes fel.

Nästa dag kom jag igen med nya

tag, vilket tyvärr slutade med ytterligare två hekto upp, fast jag tog ur växelpengar och bilnycklarna på K-Rauta. Orsaken var dom där små kycklingfileerna i nån sås som smakade gudomligt.

Men så, den tredje dagen, gick jag ner 3 hekto, mest beroende på en dålig risifrutti där datumet hade gått ut. Jag trodde det stod bäst före 09 08 men det var 08 09. En månads datumfel fick magen att liksom lämna in på nåt sätt. Tack för det, arla, nu känner jag att jag är på rätt väg.

Det är antagligen den bästa metoden, datummetoden.

Köp utgången då och då, billigt blir det och inom två månader kan jag alldeles säkert gå ner i spagat. Uppriktigt sagt, om jag plockar 2 hg om dagen så är jag helt borta inom 85 veckor.

Hmmm..

En magnum då och då är nog inte helt fel, ändå.

Reumatikerförbundets styrelse

Ordförande

Lena Öhrsvik Borgholm

1:e vice ordförande

David Magnusson Offerdal

2:e vice ordförande

Anne Carlsson Skattkärr

Ledamöter

Bo Ringertz Lidingö
Christina Stenström Solna
Kurt Jörgensen DalsRostock
Mona Korthis-Nordén Staffanstorp
Sara Hjalmarsson Linköping
Bo Jonsson Hågersten

Ersättare

Doris Jonsson Bjurholm
Bertil Eklund Långshyttan
Suzanne Ahlkvist Enköping
Margareta Börjegård Stockholm

Förbundssekreterare

Elsesmarie Bjellqvist

Revisorer

Jan Nyström, aukt revisor
Benny Ahlberg
Sune Gréen
Rolf Andersson

Ersättare

Reino Leino
Ove Olsson

Valberedning

Margaretha Bäckskog ordförande
Anna-Lisa Hörnfeldt
Lars Oskarsson
Margareta Kassfeldt
Johanna Nilsson

Ersättare

Annika Gigel
Carina Bönström
Charlotte Norlén